

Відкрийте обшук! Як силовики тиснуть на "оборонку" і чому мовчить Зеленський

07:00 10.07.2026 Пт

🕒 6 хв

ГБР та СБУ опинилися в центрі скандалу через тиск на підприємства ВПК

Українські спецслужби та силовики останніми днями опинилися в центрі гучних скандалів (фото: колаж РБК-Україна)

Не витрачай час на шум! Читай тільки суть з РБК-Україна у Google

НОВИНИ

Розвідка Ізраїлю попередила про новий план замаху Ірану на Трампа - WSJ

Походи силовиків офісами та будинками топ-менеджменту великих оборонних компаній – поганий сигнал Заходу на тлі ескалації з російськими обстрілами.

Чому правоохоронці знову опинилися у центрі скандалу і до яких наслідків це може призвести – у редакційній колонці РБК-Україна.

Зустріч із Дональдом Трампом, саміт НАТО та ліцензії на виробництво ракет Patriot. Скандали з силовиками, обшуки у виробників дронів та військової техніки, тиск на ЗМІ.

Баланс, якого, як іноді здається, прагне українське життя, цього тижня явно дав збій. Коли на головному – зовнішньому фронті, вперше за довгий час з'явилися реальні успіхи – настільки явні, що їх [зауважує навіть президент Трамп](#) – у внутрішніх справах все явно пішло кудись не туди, причому із прискоренням.

Головна дійова особа – багатолика судово-правоохоронно-силова система. Вражає навіть простий перелік інцидентів останніх днів, які буквально конкурують між собою у "рейтингу" медійних скандалів за участю силовиків.

Рішення суду, яке заблокувало публікацію розслідування "Слідство-інфо" про те, як брат голови Держбюро розслідувань обжився нерухомістю до рівня середньовічного магната або як мінімум солідного рантьє.

Саме ж ГБР прийшло до власника видання "Бабель" (що нещодавно випустив гучне розслідування про загибель військовослужбовців у полку "Скеля") та за сумісництвом – великого виробника дронів Vuriy Industries Олексія Бабенка.

Ще один візит, на цей уже СБУ, здійснили іншому топ-виробнику – "Українській бронетехніці", [який обернувся травмами її топ-менеджера](#), до яких, за версією самих силовиків, вони не мають жодного стосунку. Велике питання, чи шукатимуть вони з такою ж пристрасною винних серед тих, хто розмістив склад боєприпасів у житловому кварталі Вишневого, що підтвердив сам президент Зеленський.

Цілком дика історія з підривом у Монако бізнесмена Вадима Єрмолаєва та знайденим у лісі трупом підривноїці, яку, ймовірно, ліквідували екс-співробітник СБУ та ГУР.

І це все ніяк не пояснити підступами та ІПСО агресорів, хоча спроби такі й були, принаймні одразу. Так само, як свого часу журналістам, які досліджували діяльність компанії FirePoint на тлі "Міндічгейту" та її можливі зв'язки з оточенням українського президента, ставили у провину підриг української ракетної програми.

Публічний пошук російського сліду виглядає відверто натягнутим у таких ситуаціях. Хоча все ще має місце щодо викривачів корупції, неугодних функціонерів чи когось із представників громадянського суспільства.

Якщо у випадку з FirePoint справа обмежилася медійними обговореннями та різкими заявами опонентів влади, то згаданим вище компаніям пощастило менше – обшуки, вилучення готівки та інші атрибути силового тиску. Не кажучи вже про можливі фінансові та репутаційні втрати найбільших для потреб оборони постачальників.

Чи не одностороння підтримка того ж таки Вуґіу з боку громадянського суспільства та оборонної галузі – зовсім не безумовна індульгенція та гарантія відсутності проблем з контрактами для армії. Корупцію та фінансові махінації треба розслідувати та виводити на світ, навіть під час війни. Але при цьому і російські НПЗ повинні горіти в поточному темпі, а армія отримуватиме все необхідне для фронту. Сенс лежати потім у труні, зате в чистих рукавичках.

Цього разу звична платівка про "продажних журналюг", яку з ірраціональним задоволенням любить слухати значна частина українців, не гратиме. Цього разу всі винуватці подій – представники самої держави. Тут і структури, як СБУ, які користуються абсолютно заслуженою славою та популярністю у народі за свої зухвалі та ефективні операції проти агресорів. І менш популярні в очах громадськості структури – на кшталт того самого ГБР, чиє реформи від української влади давно очікують західні партнери.

З початком Великої війни вся державна машина отримала від товариства умовний карт-бланш. Аргумент про "не треба розгойдувати човен", незважаючи на виразний російський запах, все-таки був свідомо чи підсвідомо сприйнятий значною частиною українців. Багато в чому тому, що чи не вперше за час незалежності держава та суспільство опинилися разом у тому самому човні. І тонути, якщо що, довелося б також разом.

Але що робити, якщо за розгойдування човна взялися ті, хто повинен зберігати його стійкість?

І чому саме зараз? Може виникнути й таке питання. Але не виникне. Тому що подібні інциденти регулярно траплялися і раніше, за винятком короткого періоду навесні-2022. Хіба що не так часто. Удари російських ракет по українському тилу з численними жертвами та руйнуваннями – вкрай сильний тригер, після якого суспільство гостріше сприймає самодіяльність силовиків.

Та й загалом, система стримувань та противаг не просто так є фундаментом демократії. Як тільки держава робить щось не те, суспільство моментально і боляче б'є її на пальцях. Але в Україні і демократія недосконала, і умови її застосування цілком особливі через воєнний час. Цим і успішно користуються багато людей у погонах та мантиях.

Хоча коли держсистема спробувала вже зовсім вийти з берегів – під час атаки на НАБУ та САП рік тому – громадяни все-таки оперативно повернули її в русло, незважаючи на війну та інші обставини. Ефект дало це, але, як бачимо, не назавжди. Досвід "картонного протесту", здається, не змусив владу зробити висновки про те, як реагувати на подібні кризи – іноді мовчання та запізніла реакція гірша за найнезграбішіше пояснення.

У поточних умовах навіть не реформування, а хоча б припинення негативних тенденцій можливе лише згори, не знизу. Все в руках людини, в руках якої вся повнота політичної та військової влади – Володимира Зеленського. Але від нього жодних публічних коментарів поки що не надходило. Як, втім, і від міністра оборони Михайла Федорова, через чие відомство проходять закупівлі тих самих дронів та іншої техніки для армії.

Є й традиційна надія на західних партнерів України, від яких – у цьому випадку на щастя – країна вкрай залежна. З такими історіями, як останніми днями, до Євросоюзу точно не беруть. Тим більше, там уже є кілька країн зі схожою, так би мовити, політико-правовою культурою, хоч і не в таких масштабах. І нові проблемні члени клубу Парижу та Берліну не потрібні.

І якщо хтось серйозно вважає, що західні дипломати можуть тільки чемно посміхатися на панельних дискусіях, то РБК-Україна, з досвіду спілкування з десятками з них точно знає: всі чудово все бачать і розуміють. Хіба що не кажуть публічно. Поки що.

Тому що заїхати до Євросоюзу на рівні вивіски – зберігши всі поточні практики, як зараз, але із зірково-синім прапором, свободі переміщення, ринками та субсидіями на цілі галузі – не вийде. А до цього – хай і з особистого, політичного інтересу – на щастя є реальний інтерес. Важливо, щоб він конвертувався у дії.

"Розраховую на всеосяжне розслідування" та "беру під особистий контроль" – цього разу буде мало.

Не пропустіть головне! Підпишіться на наші оновлення в Google!

Або читайте нас там, де вам зручно!

Більше по темі:

- Служба безпеки України
- ВПК
- ДБР
- ГУР

НОВИНИ Новини України Війна в Україні Економіка Світ Надзвичайні події	БІЗНЕС Економіка Фінанси Авто Tech Енергетика Біла економіка	ЖИТТЯ Гроші Зміни Освіта Суспільство	LIFESTYLE Психологія Їжа Подорожі Здорове життя Мода та краса
ПОЛІТИКА	АНАЛІТИКА Статті Інтерв'ю Точка зору	РОЗВАГИ Шоу бізнес Поради Гороскопи Свіята Цікаве Спорт	

Про компанію Розмістити рекламу

Редакційна політика і стандарти

Як стати нашим автором

Правила користування

Правова інформація

Політика конфіденційності

Контакти

Команда

Вакансії в РБК-Україна

Інформаційний портал «РБК-Україна» має тривому версію (українську, російську та англійську), головна сторінка portalu - <https://www.rbc.ua>.
Фотопідписи, зображення належать їх правовласникам. Всі фотопідписи на Порталі, авторами яких є журналісти «РБК-Україна», розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International. Редакція «РБК-Україна» може не поділяти точку зору авторів. Оціночні судження не підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості. За достовірності та зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Матеріали, позначені палишкою: «Прес-реліз», «Спецпроект», «Партнерський матеріал», «Фотоп», «Блогерівність», «Реакція» розміщуються на правах реклами і позначені, як правило, для осіб, які досягли 21-річного віку. «Новини компанії» - це інформаційний формат, що охоплює новини, події та оголошення, пов'язані з діяльністю компаній, базуються на пресрелізах, які випускають самі компанії, і за які редакція не несе відповідальність. Онлайн-медіа «РБК-Україна» призначене для осіб віком від 21 року.